

บทที่ 3

วิธีการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแบบเชื่อนในปัจจัยควบคุม ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรค และพฤติกรรมการเผชิญความเครียด โดยมีการรับรู้ความสามารถของตนเองเป็นตัวแปรกำกับ (Moderator Variable) ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคกับพฤติกรรมการเผชิญความเครียด ของพนักงานระดับปฏิบัติการของการไฟฟ้านครหลวงเขตมีนบุรีและเขตลาดกระบัง โดยเป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ซึ่งมีวิธีการดำเนินการวิจัยดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นพนักงานระดับปฏิบัติการของการไฟฟ้านครหลวงเขตมีนบุรีและเขตลาดกระบัง มีจำนวนประชากรทั้งหมด 294 คน (ข้อมูล ณ วันที่ 1 ธันวาคม 2550) ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยการคำนวณตามสูตรของยามาเน (Yamane Taro) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 % หรือยอมให้มีการคลาดเคลื่อนได้ .05 โดยสูตรการคำนวณมีดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

เมื่อ n คือ ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N คือ ขนาดของประชากร

e คือ ความคลาดเคลื่อนของกลุ่ม ซึ่งกำหนดค่าเท่ากับ 0.05

จากสูตรข้างต้นจึงได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 169 คน จากนั้นทำการสุ่มตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) เพื่อให้ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างตามที่กำหนดไว้

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยมีดังนี้

1. ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ได้แก่

1.1 บุคลิกภาพแบบเชื่อในปัจจัยควบคุม แบ่งเป็น 2 รูปแบบ คือ บุคลิกภาพแบบเชื่อในปัจจัยควบคุมภายใน และบุคลิกภาพแบบเชื่อในปัจจัยควบคุมภายนอก

1.2 ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรค แบ่งเป็น 4 ด้าน คือ ด้านการควบคุม ด้านสาเหตุและความรับผิดชอบ ด้านผลกระทบ และด้านความอดทน

1.3 การรับรู้ความสามารถของตนเอง (Self-efficacy)

2. ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่

2.1 พฤติกรรมการเผชิญความเครียด แบ่งเป็น 3 รูปแบบ คือ แบบมุ่งเน้นการแก้ปัญหา แบบมุ่งเน้นการแสวงหาการสนับสนุนทางสังคม และแบบหลีกเลี่ยงปัญหา

ตารางที่ 3.1

แสดงระดับการวัดของตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปร	ระดับการวัด
บุคลิกภาพแบบเชื่อในปัจจัยควบคุม	Interval Scale
ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรค	Interval Scale
การรับรู้ความสามารถของตนเอง	Interval Scale
พฤติกรรมการเผชิญความเครียด	Interval Scale

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้ศึกษา รวบรวม และพัฒนาขึ้นโดยดำเนินการดังนี้

1. ศึกษาและรวบรวมเอกสาร แนวคิด นิยาม และงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพแบบเชื่อในปัจจัยควบคุม ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรค การรับรู้ความสามารถของตนเอง และพฤติกรรมการเผชิญความเครียด

2. นำข้อคำถามที่มีผู้วิจัยไว้แล้วและเป็นที่ยอมรับ นำมาปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมให้มีความเหมาะสม ครอบคลุมตามเนื้อหาที่ต้องการวิจัย และวิเคราะห์หาคุณภาพของแบบสอบถามต่อไป

แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 5 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส และอายุการทำงาน

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามบุคลิกภาพแบบเชื่อในปัจจัยควบคุม

เป็นแบบสอบถามบุคลิกภาพแบบเชื่อในปัจจัยควบคุม โดยผู้วิจัยได้ปรับปรุงจากแบบสอบวัดของภักตวรณ ปิ่นแก้ว (2548) ที่ทำการพัฒนามาจากแบบสอบถามของสเปคเตอร์ (Spector, 1988) ตามแนวคิดและทฤษฎีเรื่องความเชื่อในปัจจัยควบคุมของรอตเตอร์ (Rotter, 1966) โดยมีจำนวนข้อคำถามทั้งสิ้น 13 ข้อ แบ่งเป็นข้อคำถามเชิงบวกจำนวน 3 ข้อ คือ ข้อคำถามที่ 1, 7 และ 10 และข้อคำถามเชิงลบจำนวน 10 ข้อ คือ ข้อคำถามที่ 2, 3, 4, 5, 6, 8, 9, 11, 12 และ 13

ลักษณะของแบบสอบถามเป็นมาตรวัดประเมินค่าแบบลิเคิร์ตสเกล (Likert Scale) โดยคำตอบเป็นแบบเลือกตอบตามระดับความคิดเห็น แบ่งเป็น 5 ระดับ คือ ไม่เห็นด้วยมากที่สุด ไม่เห็นด้วย ไม่แน่ใจ เห็นด้วย และเห็นด้วยมากที่สุด ซึ่งมีคะแนนตั้งแต่ 1-5 คะแนน ดังนี้

ตารางที่ 3.2

แสดงเกณฑ์ในการให้คะแนนของแบบสอบถามบุคลิกภาพแบบเชื่อในปัจจัยควบคุม

ระดับความเห็น	คะแนนของข้อคำถาม	
	เชิงบวก	เชิงลบ
เห็นด้วยมากที่สุด	5	1
เห็นด้วย	4	2
ไม่แน่ใจ	3	3
ไม่เห็นด้วย	2	4
ไม่เห็นด้วยมากที่สุด	1	5

การพิจารณาลักษณะบุคลิกภาพแบบเชื่อในปัจจัยควบคุมจะใช้วิธีการหาความกว้างของอันตรภาคชั้นตามที่ รัตนา ศิริพานิช (2533, น.9) ได้อธิบายไว้ดังนี้

$$\begin{aligned}
 \text{อันตรายภาคชั้น} &= \frac{\text{พิสัย}}{\text{จำนวนชั้น}} \\
 &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\
 &= \frac{5 - 1}{2} = 2
 \end{aligned}$$

จากการพิจารณาดังกล่าว จึงแบ่งลักษณะบุคลิกภาพแบบเชื่อนในปัจจัยควบคุมออกเป็น 2 แบบ คือ

1. บุคลิกภาพแบบเชื่อนในปัจจัยควบคุมภายใน มีคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.01 – 5.00
2. บุคลิกภาพแบบเชื่อนในปัจจัยควบคุมภายนอก มีคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.00 – 3.00

ส่วนที่ 3 แบบสอบวัดความสามารถในการเผชิญและฟันฝ่าอุปสรรค

เป็นแบบสอบวัดความสามารถในการเผชิญและฟันฝ่าอุปสรรค โดยผู้วิจัยได้ปรับปรุงจากแบบสอบวัดของกรรณิกา สุขสมัย (2549) ที่ทำการพัฒนามาตรวัดความสามารถในการเผชิญและฟันฝ่าอุปสรรค สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6) ตามแนวคิดของสตอลทซ์ (Stoltz, 1997) ซึ่งแปลงลักษณะของมาตรวัดเดิมที่มีลักษณะคล้ายมาตรจำแนกความหมาย (Semantic differential scale) ให้กลายเป็นมาตรรวมการประมาณค่าของลิเคิร์ต (Likert's summated rating scale) แต่ได้ตัดระดับความรู้สึกปานกลางออก เหลือเพียง 4 ระดับ คือ น้อยที่สุด น้อย มาก และมากที่สุด โดยผู้วิจัยนำแบบสอบถามดังกล่าวมาปรับข้อความเพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ดีและสอดคล้องกับกลุ่มประชากรที่ศึกษาวิจัยมากยิ่งขึ้น แบบสอบถามนี้มีข้อความทั้งหมด 35 ข้อ เป็นข้อความเชิงบวกจำนวน 3 ข้อ คือ ข้อคำถามที่ 5, 29 และ 30 และข้อความเชิงลบจำนวน 32 ข้อ โดยแบ่งออกเป็น 4 ด้าน ดังนี้

1. ด้านการควบคุม มีข้อความจำนวน 8 ข้อ ประกอบด้วย ข้อที่ 8, 11, 13, 19, 26, 28, 30 และ 35
2. ด้านสาเหตุและความรับผิดชอบ มีข้อความจำนวน 7 ข้อ ประกอบด้วย ข้อที่ 2, 4, 14, 17, 23, 27 และ 29
3. ด้านผลกระทบ มีข้อความจำนวน 11 ข้อ ประกอบด้วย ข้อที่ 1, 6, 9, 12, 15, 20, 22, 24, 31, 33 และ 34
4. ด้านความอดทน มีข้อความจำนวน 9 ข้อ ประกอบด้วย ข้อที่ 3, 5, 7, 10, 16, 18, 21, 25 และ 32

เกณฑ์ในการให้คะแนนแบบสอวัดความสามารถในการเผชิญและฟันฝ่าอุปสรรค โดยคำตอบเป็นแบบเลือกตอบตามระดับความรู้สึก 4 ระดับ คือ น้อยที่สุด น้อย มาก และมากที่สุด ซึ่งมีคะแนนตั้งแต่ 1-4 คะแนน ดังนี้

ตารางที่ 3.3

แสดงเกณฑ์ในการให้คะแนนของแบบสอวัดความสามารถในการเผชิญและฟันฝ่าอุปสรรค

ระดับความรู้สึก	คะแนนของข้อคำถาม	
	เชิงบวก	เชิงลบ
มากที่สุด	4	1
มาก	3	2
น้อย	2	3
น้อยที่สุด	1	4

การพิจารณาระดับความสามารถในการเผชิญและฟันฝ่าอุปสรรคใช้วิธีการหาความกว้างของอันตรภาคชั้นตามที่ รัตนาศิริพานิช (2533, น.9) ได้อธิบายไว้ดังนี้

$$\begin{aligned}
 \text{อันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{พิสัย}}{\text{จำนวนชั้น}} \\
 &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\
 &= \frac{4 - 1}{3} = 1.00
 \end{aligned}$$

จากการพิจารณาดังกล่าว จึงแบ่งระดับความสามารถในการเผชิญและฟันฝ่าอุปสรรค ออกเป็น 3 ระดับ คือ

1. ความสามารถในการเผชิญและฟันฝ่าอุปสรรคในระดับสูง (กลุ่มนักปีนเขา) มีคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.01 – 4.00
2. ความสามารถในการเผชิญและฟันฝ่าอุปสรรคในระดับปานกลาง (กลุ่มผู้พักแรม) มีคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.01 – 3.00
3. ความสามารถในการเผชิญและฟันฝ่าอุปสรรคในระดับต่ำ (กลุ่มผู้ยอมแพ้) มีคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.00 - 2.00

ส่วนที่ 4 แบบสอวัดการรับรู้ความสามารถของตนเอง

เป็นแบบสอวัดการรับรู้ความสามารถของตนเอง ผู้วิจัยใช้แบบสอวัดการรับรู้ความสามารถของตนเองแบบทั่วไป (Generalized Self-efficacy Scale) จากงานวิจัยของเจริซาเลม และชวาร์เซอร์ (Jerisalem and Schwarzer, 1993) ซึ่งพัฒนาปรับปรุงโดยพรทิพย์ วิศาลสุวรรณกร (2546) แบบสอวัดนี้ประกอบด้วยข้อคำถามจำนวน 14 ข้อ โดยแบ่งเป็นข้อคำถามเชิงบวกจำนวน 9 ข้อ คือข้อคำถามที่ 1, 3, 4, 7, 8, 10, 11, 13 และ 14 และเป็นข้อคำถามเชิงลบจำนวน 5 ข้อ คือข้อคำถามที่ 2, 5, 6, 9 และ 12

ลักษณะของแบบสอวัดเป็นมาตรวัดประเมินค่าแบบลิเคิร์ทสเกล (Likert Scale) โดยคำตอบเป็นแบบเลือกตอบตามระดับความคิดเห็น แบ่งเป็น 5 ระดับ คือ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ไม่เห็นด้วย ไม่แน่ใจ เห็นด้วย และเห็นด้วยอย่างยิ่ง ซึ่งมีคะแนนตั้งแต่ 1-5 คะแนน ดังนี้

ตารางที่ 3.4

แสดงเกณฑ์ในการให้คะแนนของแบบสอวัดการรับรู้ความสามารถของตนเอง

ระดับความเห็น	คะแนนของข้อคำถาม	
	เชิงบวก	เชิงลบ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5	1
เห็นด้วย	4	2
ไม่แน่ใจ	3	3
ไม่เห็นด้วย	2	4
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1	5

การพิจารณาระดับการรับรู้ความสามารถของตนเองใช้วิธีการหาความกว้างของอันตรภาคชั้นตามที่ รัตนา ศิริพานิช (2533, น.9) ได้อธิบายไว้ดังนี้

$$\begin{aligned}
 \text{อันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{พิสัย}}{\text{จำนวนชั้น}} \\
 &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\
 &= \frac{5 - 1}{3} = 1.33
 \end{aligned}$$

จากการพิจารณาดังกล่าว จึงแบ่งระดับการรับรู้ความสามารถของตนเอง ออกเป็น 3 ระดับ คือ

1. การรับรู้ความสามารถของตนเองในระดับสูง มีคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.68 – 5.00
2. การรับรู้ความสามารถของตนเองในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.34–3.67
3. การรับรู้ความสามารถของตนเองในระดับต่ำ มีคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.00 - 2.33

ส่วนที่ 5 แบบสอบถามพฤติกรรมการเผชิญความเครียด

เป็นแบบสอบถามที่ใช้วัดพฤติกรรมการเผชิญความเครียด ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามพฤติกรรมการเผชิญความเครียดที่พัฒนาขึ้นโดย สุदारตัน หนูหอม (2544) ตามแนวคิดของคุก และเฮปปเนอร์ (Cook and Heppner, 1997) ซึ่งประกอบด้วยข้อคำถามจำนวน 44 ข้อ แบ่งออกเป็น 3 รูปแบบ ดังนี้

1. พฤติกรรมการเผชิญความเครียดแบบมุ่งเน้นการแก้ปัญหา มีข้อคำถามจำนวน 21 ข้อ ประกอบด้วย ข้อที่ 1, 2, 3, 7, 8, 9, 10, 13, 14, 15, 18, 21, 23, 24, 25, 26, 34, 36, 37, 41 และ 43

2. พฤติกรรมการเผชิญความเครียดแบบมุ่งเน้นการแสวงหาสิ่งสนับสนุนทางสังคม มีข้อคำถามจำนวน 7 ข้อ ประกอบด้วย ข้อที่ 5, 11, 22, 27, 33, 40 และ 44

3. พฤติกรรมการเผชิญความเครียดแบบหลีกเลี่ยงปัญหา มีข้อคำถามจำนวน 16 ข้อ ประกอบด้วย ข้อที่ 4, 6, 12, 16, 17, 19, 20, 28, 29, 30, 31, 32, 35, 38, 39 และ 42

ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบรายงานตนเอง โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนตามมาตรลิเคิร์ตสเกล (Likert Scale) 4 ระดับ คือ ไม่เคย เป็นครั้งคราว บ่อยๆ และเป็นประจำ ซึ่งมีคะแนนตั้งแต่ 1-4 คะแนน ดังนี้

ตารางที่ 3.5

แสดงเกณฑ์การให้คะแนนแบบสอบถามพฤติกรรมการเผชิญความเครียด

ความบ่อยครั้งของการใช้แต่ละวิธี	คะแนนของข้อคำถาม
ไม่เคยใช้วิธีนั้นเลย	1
ใช้วิธีนั้นเป็นครั้งคราว	2
ใช้วิธีนั้นบ่อยๆ	3
ใช้วิธีนั้นเป็นประจำ	4

การพิจารณาระดับพฤติกรรมความเครียดใช้วิธีการหาความกว้างของอันตรภาคชั้นตามที รัตนา ศิริพานิช (2533, น.9) ได้อธิบายไว้ดังนี้

$$\begin{aligned}\text{อันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{พิสัย}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{4 - 1}{2} = 1.50\end{aligned}$$

จากการพิจารณาดังกล่าว จึงแบ่งระดับพฤติกรรมความเครียดออกเป็น 2 ระดับ คือ

1. พฤติกรรมการเผชิญความเครียดระดับสูง มีคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.51 – 4.00
2. พฤติกรรมการเผชิญความเครียดระดับต่ำ มีคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.00 – 2.50

การพัฒนาแบบสอบถามให้มีคุณภาพ

ลำดับขั้นตอนการสร้างแบบสอบถาม ดังนี้

1. ศึกษาและรวบรวมเอกสาร แนวคิด นิยาม และงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพแบบเชื่อบในปัจจุบัน ความสามารถในการเผชิญและฟันฝ่าอุปสรรค การรับรู้ความสามารถของตนเอง และพฤติกรรมการเผชิญความเครียด เพื่อสร้างกรอบแนวคิดในการศึกษา

2. นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยปรับปรุงและเรียบเรียงใหม่เพื่อให้สอดคล้องกับกลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยไปให้คณะกรรมการงานวิจัยส่วนบุคคลซึ่งเป็นคณาจารย์ประจำสาขาจิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ทำการตรวจพิจารณาและแก้ไขเพื่อให้มีความเหมาะสมและถูกต้องมากยิ่งขึ้น

3. การหาความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) โดยผู้วิจัยนำแบบสอบถามบุคลิกภาพแบบเชื่อบในปัจจุบัน แบบสอบวัดความสามารถในการเผชิญและฟันฝ่าอุปสรรค แบบสอบวัดการรับรู้ความสามารถของตนเอง และแบบสอบถามพฤติกรรมการเผชิญความเครียดไปให้ผู้เชี่ยวชาญที่เป็นนักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาจิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ มหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์ จำนวน 15 คน เป็นผู้พิจารณาเพื่อตัดสินว่าข้อคำถามในแต่ละข้อมีความเกี่ยวข้องหรือมีความสำคัญต่อการวัดบุคลิกภาพแบบเชื่อบในปัจจุบัน ความสามารถในการ

การเผชิญและฟื้นฟูอุปสรรค การรับรู้ความสามารถของตนเอง และพฤติกรรมการเผชิญความเครียดตามที่กำหนดไว้หรือไม่ แล้วนำมาหาอัตราส่วนความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity Ratio : CVR) ตามสูตรของลอว์ชี (Lawshe, 1975) (ดังแสดงในภาคผนวก ก.) โดยค่าอัตราส่วนความเที่ยงตรงตามเนื้อหาต่ำสุดต้องมีค่าเท่ากับ 0.49 จึงจะถือว่ามีความสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสามารถนำไปใช้ได้ สำหรับข้อคำถามที่มีอัตราส่วนความเที่ยงตรงตามเนื้อหาต่ำกว่า 0.49 ผู้วิจัยจะตัดทิ้งไป (ดังแสดงในภาคผนวก ข.)

4. การหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (Discrimination Power) โดยผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้ภายหลังจากการหาค่าความเที่ยงตรงตามเนื้อหาแล้ว ไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างจริงทั้งหมดจำนวน 169 คน แล้วนำผลที่ได้มาวิเคราะห์เป็นรายข้อ (Item Analysis) โดยการหาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination Power) ด้วยการทดสอบค่าที (t-test) คิดจาก 25% ของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ เลือกเฉพาะข้อที่มีค่า t ตั้งแต่ 1.75 ขึ้นไป ซึ่งถือว่ามีความอำนาจจำแนกสูง ส่วนข้อใดที่มีค่า t เท่ากับหรือต่ำกว่า 1.75 จะถูกตัดทิ้งไป (รัตนศิริพานิช, 2535, น.159) (ดังแสดงในภาคผนวก ข.) จากการทดสอบค่าที (t-test) ของแบบสอบถามได้ผลดังนี้

- แบบสอบถามบุคลิกภาพแบบเชื่อบุคคลมีจำนวนข้อคำถามทั้งหมด 13 ข้อ ในขั้นตอนนี้พบว่า มีค่าอำนาจจำแนกน้อยกว่า 1.75 จึงถูกตัดออกไปจำนวน 1 ข้อ ดังนั้น จึงมีข้อคำถามทั้งสิ้น 12 ข้อ

- แบบสอบถามวัดความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟูอุปสรรค มีจำนวนข้อคำถามทั้งหมด 35 ข้อ ในขั้นตอนนี้พบว่า ไม่มีข้อคำถามใดที่ถูกตัดออกเลย จึงมีข้อคำถามทั้งสิ้น 35 ข้อ

- แบบสอบถามวัดการรับรู้ความสามารถของตนเอง มีจำนวนข้อคำถามทั้งหมด 14 ข้อ ในขั้นตอนนี้พบว่า มีค่าอำนาจจำแนกน้อยกว่า 1.75 จึงถูกตัดออกไปจำนวน 1 ข้อ ดังนั้น จึงมีข้อคำถามทั้งสิ้น 13 ข้อ

- แบบสอบถามพฤติกรรมการเผชิญความเครียด มีจำนวนข้อคำถามทั้งหมด 44 ข้อ ในขั้นตอนนี้พบว่า ไม่มีข้อคำถามใดที่ถูกตัดออกเลย จึงมีข้อคำถามทั้งสิ้น 44 ข้อ

5. การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยผู้วิจัยนำผลของแบบสอบถามที่ได้ทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างจริงมาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ด้วยการวัดค่าคงที่ภายใน (Internal Consistency) โดยการใช้วิธีหาสัมประสิทธิ์อัลฟา (Coefficient Alpha) ที่ระดับนัยสำคัญ .05 มาเป็นเครื่องมือหาค่าความเชื่อมั่นรายข้อ และเลือกเฉพาะข้อคำถามที่ทำให้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามสูง โดยแบบสอบถามแต่ละชุดจะมีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับและค่าความเชื่อมั่นของแต่ละองค์ประกอบ ดังนี้

ตารางที่ 3.6

แสดงค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับ และแต่ละองค์ประกอบ

แบบสอบถาม	จำนวนข้อ คำถาม	ค่าสัมประสิทธิ์ อัลฟา
1. แบบสอบถามบุคลิกภาพแบบเชื้อในปัจจัยควบคุม	12 ข้อ	.554
2. แบบสอบวัดความสามารถในการเผชิญและฟื้นฝ่าอุปสรรค	35 ข้อ	.898
- ด้านการควบคุม	8 ข้อ	.656
- ด้านสาเหตุและความรับผิดชอบ	7 ข้อ	.670
- ด้านผลกระทบ	11 ข้อ	.742
- ด้านความอดทน	9 ข้อ	.697
3. แบบสอบวัดการรับรู้ความสามารถของตนเอง	13 ข้อ	.785
4. แบบสอบถามพฤติกรรมการเผชิญความเครียด	44 ข้อ	.869
- แบบมุ่งเน้นการแก้ปัญหา	21 ข้อ	.806
- แบบมุ่งเน้นการแสวงหาสิ่งสนับสนุนทางสังคม	7 ข้อ	.680
- แบบหลีกเลี่ยงปัญหา	16 ข้อ	.873

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยทำจดหมายเสนอต่อผู้อำนวยการการไฟฟ้านครหลวง เขตมีนบุรีและเขตลาดกระบัง เพื่อขออนุญาตศึกษาและเก็บรวบรวมข้อมูลจากพนักงานระดับปฏิบัติการ เมื่อได้รับอนุมัติจึงทำจดหมายขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม และดำเนินการส่งแบบสอบถามให้แก่หัวหน้างานในแต่ละฝ่ายเพื่อขอความอนุเคราะห์ในการให้พนักงานตอบแบบสอบถาม นอกจากนี้เพื่อความเข้าใจที่ชัดเจนในการตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยจึงได้ชี้แจงวิธีการตอบแบบสอบถามในแต่ละส่วนอย่างละเอียดและชี้แจงว่าผลจากการตอบแบบสอบถามจะไม่ส่งผลกระทบใดๆ กับผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสิ้น

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติดำเนินการโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ SPSS for Windows โดยใช้ค่าสถิติในการวิเคราะห์และทดสอบสมมติฐาน ดังนี้

1. การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา ประกอบด้วย

ส่วนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง สถิติที่ใช้ คือ การหาค่าความถี่ และค่าร้อยละ

ส่วนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลเพื่ออธิบายลักษณะบุคลิกภาพแบบเชื่อในปัจจัยควบคุมระดับของความสามารถในการเผชิญและฟันฝ่าอุปสรรค ระดับของการรับรู้ความสามารถของตนเอง รวมทั้งรูปแบบและระดับของพฤติกรรมการเผชิญความเครียดของกลุ่มตัวอย่าง สถิติที่ใช้ คือ ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2. การทดสอบสมมติฐานการวิจัยในครั้งนี้ ใช้การทดสอบด้วยค่าสถิติต่างๆ ดังนี้

ตารางที่ 3.7

แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานการวิจัย	สถิติที่ใช้
สมมติฐานที่ 1 บุคลิกภาพแบบเชื่อในปัจจัยควบคุมมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการเผชิญและฟันฝ่าอุปสรรค	
สมมติฐานที่ 1.1 บุคลิกภาพแบบเชื่อในปัจจัยควบคุมภายในมีความสัมพันธ์ทางบวกกับทุกองค์ประกอบของความสามารถในการเผชิญและฟันฝ่าอุปสรรค	Pearson's Product - Moment Correlation Coefficient
สมมติฐานที่ 1.2 บุคลิกภาพแบบเชื่อในปัจจัยควบคุมภายนอกมีความสัมพันธ์ทางลบกับทุกองค์ประกอบของความสามารถในการเผชิญและฟันฝ่าอุปสรรค	Pearson's Product - Moment Correlation Coefficient
สมมติฐานที่ 2 การรับรู้ความสามารถของตนเองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสามารถในการเผชิญและฟันฝ่าอุปสรรค	Pearson's Product - Moment Correlation Coefficient
สมมติฐานที่ 2.1 การรับรู้ความสามารถของตนเองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสามารถในการเผชิญและฟันฝ่าอุปสรรคด้านการควบคุมสถานการณ์	Pearson's Product - Moment Correlation Coefficient
สมมติฐานที่ 2.2 การรับรู้ความสามารถของตนเองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสามารถในการเผชิญและฟันฝ่าอุปสรรคด้านสาเหตุและความรับผิดชอบ	Pearson's Product - Moment Correlation Coefficient
สมมติฐานที่ 2.3 การรับรู้ความสามารถของตนเองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสามารถในการเผชิญและฟันฝ่าอุปสรรคด้านผลกระทบ	Pearson's Product - Moment Correlation Coefficient
สมมติฐานที่ 2.4 การรับรู้ความสามารถของตนเองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสามารถในการเผชิญและฟันฝ่าอุปสรรคด้านความอดทน	Pearson's Product - Moment Correlation Coefficient

ตารางที่ 3.7 (ต่อ)
แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานการวิจัย	สถิติที่ใช้
<u>สมมติฐานที่ 3</u> บุคลิกภาพแบบเชื่อในปัจจัยควบคุมมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเผชิญความเครียด	
สมมติฐานที่ 3.1 บุคลิกภาพแบบเชื่อในปัจจัยควบคุมภายในมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเผชิญความเครียด	
สมมติฐานที่ 3.1.1 บุคลิกภาพแบบเชื่อในปัจจัยควบคุมภายในมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเผชิญความเครียดแบบมุ่งเน้นการแก้ปัญหา	Pearson's Product - Moment Correlation Coefficient
สมมติฐานที่ 3.1.2 บุคลิกภาพแบบเชื่อในปัจจัยควบคุมภายในมีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมการเผชิญความเครียดแบบมุ่งเน้นการแสวงหาการสนับสนุนทางสังคม	Pearson's Product - Moment Correlation Coefficient
สมมติฐานที่ 3.1.3 บุคลิกภาพแบบเชื่อในปัจจัยควบคุมภายในมีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมการเผชิญความเครียดแบบหลีกเลี่ยงปัญหา	Pearson's Product - Moment Correlation Coefficient
สมมติฐานที่ 3.2 บุคลิกภาพแบบเชื่อในปัจจัยควบคุมภายนอกมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเผชิญความเครียด	
สมมติฐานที่ 3.2.1 บุคลิกภาพแบบเชื่อในปัจจัยควบคุมภายนอกมีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมการเผชิญความเครียดแบบมุ่งเน้นการแก้ปัญหา	Pearson's Product - Moment Correlation Coefficient
สมมติฐานที่ 3.2.2 บุคลิกภาพแบบเชื่อในปัจจัยควบคุมภายนอกมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเผชิญความเครียดแบบมุ่งเน้นการแสวงหาการสนับสนุนทางสังคม	Pearson's Product - Moment Correlation Coefficient
สมมติฐานที่ 3.2.3 บุคลิกภาพแบบเชื่อในปัจจัยควบคุมภายนอกมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเผชิญความเครียดแบบหลีกเลี่ยงปัญหา	Pearson's Product - Moment Correlation Coefficient
<u>สมมติฐานที่ 4</u> ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคโดยรวมมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเผชิญความเครียด	
สมมติฐานที่ 4.1 ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคโดยรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเผชิญความเครียดแบบมุ่งเน้นการแก้ปัญหา	Pearson's Product - Moment Correlation Coefficient

ตารางที่ 3.7 (ต่อ)
แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานการวิจัย	สถิติที่ใช้
สมมติฐานที่ 4.2 ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคโดยรวมมีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมการเผชิญความเครียดแบบมุ่งเน้นการแสวงหาการสนับสนุนทางสังคม	Pearson's Product - Moment Correlation Coefficient
สมมติฐานที่ 4.3 ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคโดยรวมมีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมการเผชิญความเครียดแบบหลีกเลี่ยงปัญหา	Pearson's Product - Moment Correlation Coefficient
สมมติฐานที่ 5 การรับรู้ความสามารถของตนเองเป็นตัวแปรกำกับความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคกับพฤติกรรมการเผชิญความเครียด	Hierarchical Multiple Regression Analysis
สมมติฐานที่ 6 บุคลิกภาพแบบเชื่อในปัจจัยควบคุม และความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคอย่างน้อย 1 ตัวแปรสามารถทำนายพฤติกรรมการเผชิญความเครียด	
สมมติฐานที่ 6.1 บุคลิกภาพแบบเชื่อในปัจจัยควบคุมภายใน และความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคอย่างน้อย 1 ตัวแปรสามารถทำนายพฤติกรรมการเผชิญความเครียด	Stepwise Multiple Regression Analysis
สมมติฐานที่ 6.2 บุคลิกภาพแบบเชื่อในปัจจัยควบคุมภายนอก และความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคอย่างน้อย 1 ตัวแปรสามารถทำนายพฤติกรรมการเผชิญความเครียด	Stepwise Multiple Regression Analysis